

Inhoud

1. De profetie van de lijdende Knecht
2. Onze smarten gedragen
3. Als een lam
4. Voor onze zonden
5. Kom en zie wat Christus voor ons deed
6. Eerste lijdensaankondiging
7. Tweede lijdensaankondiging
8. Derde lijdensaankondiging
9. Vierde lijdensaankondiging
10. Het verraad van Judas
11. Mijn tijd is nabij
12. Met de verrader aan tafel
13. De instelling van het Heilig Avondmaal
14. De verloochening van Petrus voorzeggd
15. Gethsémané
16. Droefheid en angst
17. Slapende discipelen
18. Zich vrijwillig overgegeven
19. Opdat de Schrift vervuld worde
20. Naar het huis van Kajafas
21. Valse getuigen
22. Een zwijgende Borg
23. Des doods schuldig
24. Petrus gevallen
25. Diepe smart
26. Een raadsvergadering in alle vroegte
27. Judas' berouw
28. Het droevig einde van Judas
29. Voor Pilatus

30. Barábbas of Jezus
31. Blinde haat
32. Pilatus' laatste poging
33. De schuld afschuiven
34. Het vonnis geveld
35. Wrede soldaten
36. Op weg naar het kruis
37. Golgotha
38. Zijn klederen verdeeld
39. Jezus, de Koning der Joden
40. Tussen twee moordenaars
41. De smaad van de voorbijgangers
42. De spot van de overpriesters en Schriftgeleerden
43. Verlos Uzelf
44. Drie uur duisternis
45. Van God verlaten
46. Verlaten en gehoond
47. Een laatste roep
48. Tekenen en wonderen bij Jezus' dood
49. Begraven

1. De profetie van de lijdende Knecht

Jesaja 53:1 en 2

Dé twee belangrijke dingen die onder het Oude Testament worden voorgezegd door de Geest van Christus, zijn het *lijden van Christus* en de *heerlijkheid* die daarop zal volgen. Nergens in het Oude Testament zijn deze twee zaken zó helder en volledig geprofeteerd als in Jesaja 53. Dit hoofdstuk is zo vol met de onnaspeurlijke rijkdommen van Christus dat het eerder verdient om het *evangelie* van de evangelist Jesaja genoemd te worden dan de *profetie* van de profeet Jesaja.

Aan het eind van Jesaja 52 heeft de profeet voorzien en voorspeld dat het Evangelie van Christus onder de heidenen hartelijk aangenomen zal worden. Volken en koningen zullen dit Evangelie welkom heten, en zij die Christus niet hebben gezien, zullen tóch in Hem geloven. Aan het begin van Jesaja 53 vermeldt de profeet echter met verbazing het ongeloof dat de Joden zullen tonen, ondanks de vele voorzeggingen van Zijn komst in het Oude Testament én de gelegenheid die zij hebben gehad om Christus persoonlijk te leren kennen. Hij vraagt: 'Wie heeft onze prediking geloofd? En aan wie is de arm des HEEREN geopenbaard?' De evangelist Johannes zegt in Johannes 12 vers 38 dat het ongeloof van de Joden ten tijde van onze Zaligmaker de *vervulling* is geweest van Jesaja 53 vers 1. Weinigen geloofden de profeten die Zijn komst voorgegden. En toen de Heere Jezus Zélf kwam, geloofde geen van de oversten van de

Farizeeën in Hem. Slechts hier en daar iemand uit het gewone volk ...

Jesaja beschrijft de verachting die de Joden hadden voor Christus. Hij zegt: 'Want Hij is als een rijsje voor Zijn aangezicht opgeschoten, en als een wortel uit een dorre aarde.' Men verwachtte dat de Messias van hoge en edele afkomst zou zijn. Hij zou immers de Zoon van David zijn? Maar Christus kwam voort uit dit koninklijke en beroemde geslacht op het moment dat het was achteruitgegaan en weggezonden. Jozef was maar een arme timmerman.

Men verwachtte daarnaast dat de komende Messias bijzonder schoon van gelaat en gestalte zou zijn. Maar niets was minder waar. Christus was niet misvormd of mismaakt, maar Hij had niets buitengewoons. Mozes was buitengewoon 'schoon' bij zijn geboorte. David was 'schoon van aangezicht' en aangenaam om te zien toen hij gezalfd werd. Maar de verschijning van de Heere Jezus had geen waarneembare heerlijkheid in zich.

De Joden dachten bovendien dat de Messias bij Zijn komst een aangenaam leven zou leiden. Maar het was zo anders. Hij was een man van smarten en verzocht in krankheid. Zijn toestand was in veel opzichten beklagenswaardig. Hij had geen vaste woonplaats, Hij had niets waar Hij Zijn hoofd op kon neerleggen. Hij leefde van aalmoezen en werd tegengestaan en bedreigd door de zondaren. Hij werd verworpen als een slecht mens. 'En een ieder was als verbergende het aangezicht voor Hem ...'

Lezen: Jesaja 52:13-15, Jesaja 53:1-3